

R. Steiner: Erdenwissen und Himmelerkenntnis, GA 221

De ha látjuk, ahogy az ember elhagyta a természet régebbi fajta ösztönös átélését, ami, ha lelkebb is volt, mint az állatoké, de mégis ösztönös volt, és újabb, tudatosabb formákat öltött, akkor azonban azt is láthatjuk, hogy az ember élete, magasabb rendű lelki és gondolkodási élete ellenére, ösztönei letompulásával inkább kaotikusra fordult és bizonyos módon az állati szint alá süllyedt.

Tudatára kell ébredned, hogyan kell lelki életednek beilleszkednie egy bizonyos történelmi korszakba. Ehhez az embernek el kell sajátítania a képességet, hogy egyre inkább belépjen a tudati fejlődésbe.

Figyelned kell rá, hogy ne mulaszd el, hogy igazi teljes-emberré válj a születés és a halál közötti testi létedben, mert modern emberként az a feladatod, hogy belsőleg dolgozd ki, amit a földi élet előtti állapotból magaddal hoztál földi életbe. Magadra kell vened annak minden nehézségét, hogy emberré válj a Földön.

A régebbi ember, ha nem élte helyesen földi életét, annak a veszélynek tette ki magát, hogy nem válik teljes emberré. Az újabb kor embere más helyzetben van. Neki a Földön kell elérnie a teljes emberséget. Ha nem éri el, akkor megtagadja, és akkor a halál utáni életben tovább csúszik lefelé az ember alatti szintre. A régebbi ember még elmulasztott valamit; az újabb ember elpusztít valamit. A régebbi ember elmulasztott valamit, ha nem vált az élet jelöltjévé; az újabb ember az egész emberiség kárára pusztít el valamit emberségében, ha nem törekszik arra, hogy teljes emberré válják a Földön, mert ezzel megtagadja az emberiséget – míg a régebbi ember csak elmulasztotta.

Így a modern időben meg kell tanulnunk összekapcsolni érzésszerű életünket intellektuális életünkkel. Meg kell tanulnunk átélni, hogy szégyenteljes lehet, ha nem törekszünk arra a megismerésre, amit teljes emberré tesz bennünket. Szégyen a világ istenei előtt.